

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

98. An in articulo mortis, si laicus non possit deglutire particulam Hositæ,
ministranda sit ei species sanguinis? Et aduertitur, si contingat
Sacerdotem sacrificantem mori post consecrationem, & ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

ristia possit ministrari. Quod si Medicus absit, quia forte oppidum exiguum est, vel alia de causa, non timerem Eucharistiam porrigeret, cum tunc prudenter iudicetur vomitum cessare, licet non omnino, in melius tamen abite, saltem per tempus opportunum, quo prudenter possit iudicari, nec etiam intra aliam horum redditum vomitum. Sic censent Medici doctores, quos consului in hac Curia Mantuanae vnitica verò spatium sufficiens est, quo species sacramentales dixerit possent; quod si contingat statim sumpitacra buccella vomitum redire, per accidens erit & evenire possit, etiam si infirmus nunquam vomitum passus fuisset, tuncque Eucharistia accipiat, & in facto aliquo loco repotatur, & postquam conseruatisimiliter corrupta iam esse sacra species, in Sacramentum prolixiatur.

RESOL. XCVIII.

An in articulo mortis, si laicus non possit deglutire particulam Hostie, ministranda sit ei species sanguinis? Et adiudicatur, si contingat Sacerdotem sacrificantem mori post consecrationem, & ante sumptum sanguinem, nullumque adesse Sacerdotem, à quo possit offendi, posse laicum sumere sanguinem, si feruari non possit nisi cum periculo acoferenti, & corrumperentur, aut in manu infidelium deuenient, aut aliquid simile. Ex part. 3. tract. 3. Ref. 5. 4.

cerdotem à quo possit consumi, posse laicum suumere sanguinem, si feruari non possit, nisi cum periculo, ut species acoferent, & corrumperentur, aut in manus infidelium deuenient, aut aliquid simile. Ita Vasquez in 3. part. tom. 3. dispe. 216. cap. 4. n. 47. &c. alij ut supra.

RESOL. XCIX.

An tempore pestis licitum sit ministrare Eucharistiam infirmis in cochleari argenteo. Ex part. 4. tract. 4. & Misc. Ref. 114.

§. 1. **A**ffirmatiū respondet Venerus in examine Episc. lib. 4. cap. 46. n. 47. vbi sic ait. S. Sacramentum potest ponī super cochlearē argenteū, dati infirmis ne Sacerdos manu tangat infirmum, & inficietur; & hanc sententiam tanquam probabilem videtur admittere Bartholomaeus Gauantus in enchirid. Episc. ver. Pestis, n. 7.

2. Sed merito hoc fieri prohibetur in Aliis Medicis. Eccl. de cura pestifer. cap. 1. 5. n. 2. &c. rationes adducit Chapeauilla de Sacram. Euch. minist. temp. pestis. quest. 33. & 34. Marchinus de bello divino part. 3. c. 5. num. 6. & Bonacina de Sacram. dispe. 4. sect. 6. punct. 3. n. 10. vnde annis elapsis in peste Panormitana affirmatus sententia in praxi minimè admissa fuit.

RESOL. C.

An peste laborante prope mortem, liceat ministrare Eucharistiam super solium pagina, & postea illud comburere? Ex part. 5. tr. 3. Ref. 50.

§. 1. **A**ffirmatiū sententiam docet nouissimè Iacobus Mancini in tract. visitandi infirmos, tract. 8. dub. 18. vbi sic ait. Non erit incongruum cum decenti instrumento, & debita reverentia absque scandalo hoc sacramentum tempore pestis ministrare. Accedit vnu assiduus, quem tenet Reuerendissimus Dominus P. Petrus de Marchis, Archiepiscopus Smyrn. in sua Diocesi, in quā assiduū pestis virget, & tunc huiusmodi. Post illorum confessionem Sacerdos ponit reuerenter particulam consecratam super solium pagina alba extensa super scabellum ad id paratum, & dictis verbis, Domine non sum dignus &c. infirmus accedit, & lingua particulam reuerteri sumit, accipitque purificationem. Interim Clericus candela accensa in summitate virge paginam comburit, quem vnum probabilem puto, tanta conscientia teneri posse tempore pestis tantum, & nouissimè Iacobus Marchantius de Sacram. tract. 6. de Extr. Vnet. lett. 3. fol. 388 alios modos ponit, & approbat ministrandi Eucharistiam infectis absque quod imponatur ori ab ipso Sacerdote.

2. Sed ego in 4. part. tract. 4. refol. 114. similes modos ministrandi Eucharistiam infirmis reprobaui, tanquam irreverenter huic venerabili Sacramento, & idē pro negativa sententia vbi supra adduxi Chapeauillam, Marchinum & alios, quibus nunc addo Bartholomaeum à S. Fausto de Sacram. Euch. lib. 1. quest. 212. vbi sic ait. Infestut non esse licitum tempore pestis Eucharistiam in loco decenti ponere, vt inde ab ipsis peste infectis ore, vel propriis manibus capiatur. Et ratio eit, quia hoc est contra vnum & praxim Ecclesias, quia praxis, vnu, mos, & consuetudo Ecclesias vim legis habet, & quia in maximam cedit irreuerentiam tanti sacramenti. Sic ille. Nec auctoritas Possentiū pro contraria sententia adducta qualitatem valet. Nam ipse in cap. 9.

Quæ hic est
Ref. anteceden-
tis.

Sup. hoc in §. 1. Negatiū sententiam docet Fagundez de praep. Eccl. præz. 3. lib. 3. c. 4. n. 20. Pitigianus in 4. tent. tom. 1. dist. 8. q. 3. art. 6. Suarez in 3. part. de Sacra. q. 80. art. 12. propos. 2. in fine, & Sylvius in 3. part. in 80. art. 12. queritur quare in fin. vbi sic ait. Si contingere motibundum non posse hostiam deglutire, relinquendus esset absque viatico potius, quam ei darent species vni. Ita ille. Et ratio eit, quia in tali cau ius diuinum non obligabit ad surpitionem Sacramenti, & infirmus excusatiblē à surpitione, & Minister à dispensatione; & difficulter potest euenire ut agrotus non possit deglutire exiguum speciem panis cum vino non consecrato, vel cum aqua.

2. His tamen non obstantibus absolute affirmatiū sententiam tenet aduersus Suarez ex Theologis Salmanticensibus Petrus Ochagavia de Sacram. tra. 2. de Euch. effectibus. q. 18. n. 9. vbi sic ait. Cum infirmus in tali effectori casu constitutus, quod hostiam consecratam traicere in stomachum non posset, si vinum tamen consecratum traicere recte posset, Suarez sentit non posse Sacerdotem tunc temporis ministrare speciem sanguinis, ne prebeatur occasio indiscretis Ministris frangendie am legem, quæ prohibet communionem sub specie vni; quare afferit iste Doctor tunc infirmum non obligari praeccepto Eucharistie. Sed probabilius mihi videatur cum recentioribus debere tunc ministrari Sacramentum sub specie vni. Probatur ex eo, quia tunc in articulo mortis obligat praecillum diuinum Eucharistie, quod præferendum est humano præcepto de non sumenda specie vni à laicis. Ministri autem sibi consulunt in quibus casibus possint præbere sacramentum Eucharistie sub speciebus vni. Ita Ochagavia, cui adde Didacum Nugnum in 3. part. tom. 1. qu. 80. art. 12. conclus. 3. qui tamen putat in casu contingenti adhibendum esse confessum Episcopi.

3. Sed quicquid sit de hoc calu certum est contra Sotom in 4. dist. 13. q. 2. art. 6. si contingat Sacerdotem sacrificantem mori post consecratum, & contra assumptum sanguinem, nullumque adesse Sa-

tom. II.